

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap december 22^{kén} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helybe képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

V a n d o r f.

(R a j z á v a l e g y ü t t.)

Büszkén tolják a' Stajerból benyultt, már Kőszegnél (Vas megye) kezdődő és száz meg száz hegykonyulatok, változatos völgy-nyílások, források, patakok, fával 's kőszén-bányákkal gazdag hegyek Sopron megye nyugoti oldalán égnek fejüket, 's mennél fölebb nyulnak északnyugotnak, annál sűrűbben, annál csudálatosabban mereszti légbe, mint ugyan annyi Titanok csupjaikat. Több gazdag falu, több nevezetes hely, több regényes táj lepi-meg az ezen Oreadok tanyájában vándorló természet-kedvelőt; 's bár több helyen kiált-fel elragadtatva: „milly dicső, milly fölséges hely! itt szeretnék élni“ — minden addigi lelkesülése mintegy kiolvad kebléből, midőn Vandorfra ér, a' kolostor-hegyről szétnéz, 's mind azt, mit eddig részekhen érzett, mit eddig szétszórva látott szépeknek, itt összepontosítva érzi, összepontosítva találja. Keblét olly sok, olly különböző érzemény nyargalja-át; szívét — bár mi boldognak érzi is különben magát — szokatlanul szorultt, szokatlanul elfogulttnak találja, 's mintha félne, hogy e' hely 's mind azon kéjtől, mit itt érzett, megválnia kell, — buzgón, ahitattal sohajt-fel: „Isten! engedj itt kimulnom.“

Vandorf, vagy, mint némellyek nevezik, Bondorf, mintegy három negyed órányira fekszik Soprontól. Honnan vette e' helység nevét, meghatározni bajos. Némellyek szerint a' Wonne német szótól kellene származnia; mivel az oda kísétáló városiaknak örömet 's gyönyörűséget szerez. *) Megvallom, igen különös származtatás! mert örömet más szép hely is szerez, 's én inkább a' Wunne **) = rét (régí német szó), Wunne-dorf — Wunddorf — Wundorf 's az *u*-nak (minthogy a' környék hiencz lakói többnyire *a*-és *o*-val szeretnek beszélni) lassanként *a*-ra változtatásával Wandorf = rétfalu, minthogy rétszélben fekszik; vagy a' Vän ***) =

*) Lásd „Nemzeti Plutarkus“ 4-ik kötet 85-ik lapján.

**) Adelungen.

**) Ugyan ott.

szép, — Vändorf, 's lassanként Vándorf = szép falu (a' helynek igazó szépségétől származtatva, — vagy pedig a' Wänn*) = barát (amicus, Freund) Wänn-dorf, utóbb Wandorf = barátfalva, a' telepítők vagy lakosok barátságosságát jelentő möso-goth szókban, akarom ennek eredetét keresni.

De legyen bár rét- szép- vagy barátfalva, mindenik nevének megfelel; mert a' kies rétszélben helyezett, regényes fekvésű kisdéd falu kikelettől késő őszig igen látogattatik a' soproniaktól, kik oda vagy a' Neustift-kapun (a' fallal kerített Sopronnak nyugoti kapuja) vagy a' gesztenyésen, a' soproniaktól úgy nevezett Lewer-en keresztül szőlők és viritó gyümölcs-erdők lombjainak kellemes árnyában szoktak legkivált ünnep 's vasárnapokon mulatságra fölsétálni, 's ott egymás között barátságosan mulatozni.

A' Kőszén-, vagy Brennhegy éjszakkéleti részén bércek és öblözetekkel végződő egyik szögében fekszik Vándorf; a' hajdan Paulinusok, most a' n. m. m. kir. kamara birtokához tartozó, maiglan paulinus-telek (Pauliner-Grund) nevet viselő rész egyik halmon, a' Sopron városa birtokában levő pedig a' hegy lábánál, a' rétszélben. Ezt a' Paulinus-telektől egy patak (Görög és Kerekes földabroszán vándorfi patak) a' lakosok nyelvén Mühlbach = malomér — mert a' Brennhegyből eredvén Sopronig nyolcz malmot 's egy fonó-gyárt hajt — választja-el. Az említett Brennhegy Vándornál félkört képezvén, öt, szép öblökkel felváltott, bérceben végződik, melyeknek neveik, keletről kezdve sorban: Steinkloster-Eisen-Häuselberg 's Burgstall. A' kolostorhegyen a' Paulinusok temploma, kolostora 's néhány épület áll. E' hegyről igen szép, elragadó letekintés van a' völgyben mélyen eső kis falura, 's a' falu mellett kedvező időben nem csekély mennyiségű vászonnal bevontt, buján zöldelő rétre. A' malomér t. i. vászonfejéítésre is használtatik, 's messzünnen — Ozoráról is (Tolnában) — hordanak ide vásznat fejéítés végett. Hallomás szerint 12 asszony foglalkodik különösen vászonfejéítéssel, kiknek mindegyike 90—100 vég vásznat mondatik évenként megfejéíteni. Egy vég vásznat hozzávetőleg 40 rőfre vevén, $40 \times 100 = 4.000$ rf.; ezt a' tizenkét fejéítő asszony egyike fejéítené-meg: — és $12 \times 4.000 = 48.000$ rf.; ennyit a' tizenkettő összesen. Egy rőfért rendesen 6 krajczárt kapnak váltóban; tehát $6 \times 48.000 = 288.000$ kr. Így összesen 4.800 forintot hoz-be ez iparág. Különben a' soproni piacra hordott tüzi fa-, csekély bor- gabona 's gyümölcs-kereskedésből élnek a' 800 számra menő lakosok, kiknek jellemők, öltözetők, úgy látszik, a' soproni népéhez hasonlít; nyelvök is alig érthető sop-

*) Ugyan ott.

roni badar. Lenn a' faluban van egy ó, kerítéses kápolna, 's ennek körében a' sirkert.

A' kolostorhegyre hosszú, karfás, közben közben nyugállásokkal ellátott lépcsőzet vezet. A' lépcsők alján csinos házak állnak; jobbról ott áll a' fürdőház is, melly szintén, mint az ez előtt igen látogatott balfi, mióta a' hideg fürdő kezde használtatni, 's kényelmesebb használhatás végett Széchenyi István gr. boozsi jószágán (közel Sopronhoz) a' Fertőben hideg fürdő intézet állíttatott-fel, kevés vendéget lát. Említett házak birtokosai között vannak soproni tehetséges polgárok is, kik a' kamarának ezért kevés telekbért fizetnek. A' lépcsőken hegyre feljutva, a' rajzon látható kolostor 's templom előtt terem az ember, melly homlokzatával, mint szintén a' balrul hozzá kapcsolt kolostor is, nyugotra néz. A' templom 's kolostor előtt egy sétatér nyílik-meg hosszant, 's ezen balrul áll egy vendéglő, a' Paulinusok gazdasági épületeiből czélszerűleg alkalmazva. Benne billard-terem is van. Bérölje soproni német, 's a' kamarának 1000 v. ftot fizet. Vasárnaponként szilaj kedvvel lejt itt a' soproni 's helybeli pór legény izmos hölgyével a' bányászok nem éppen legfűlesiklázdoztatóbb zenéje mellett. Hozzá tartozik a' teke 's gyűrű-játékra (Ringenspiel) alkalmazott hely is, melly a' képen a' templomtól oldalaslag, keletnek áll. A' sétatéren fák hűsége alkalmazott asztalkák 's padok ajálkoznak a' pihenni kívánónak.

A' szerzet történetéből, mellynek egyik kolostora 's temploma rajzunkon látható, kielégítő adatokat elősorolni itt időn 's helyen kívül lenne: azonban megemlíteni — hogy Széchenyi Pál kalocsai érsek, nagy országos férjfiú, Alexovits, Virág, Ányos, kiknek neveit a' magyar literatura Muzsája hálásan említeni, e' szerzet növendékei, 's a' vanderfi kolostornak lakói voltak, sőt Széchenyi két évig priorja is, — nem lesz felesleges.

A' kolostor építtetése 's megújíttatása iránt a' főajtó feletti következő latin feliratból érthetni, miképp' az 1643-ban építtetett, 's 1751-ben megújíttatott.

A. M. D. G. V. M. Honorem

Eremus Paulina

ANNO Domini 1643. erecta

Renovata — — — — A. 1751.

A' szerzet eltöröltetése után a' templom egy ideig elhagyatva állott. 1809-ben az itt tanyázó Francziák kórházul használák; a' sirböltöt pedig kincshez jutás reményéből felkutatók. Minthogy azonban nem találták, mit kerestek, nyitva hagyák ajtaját. Így állott ez 1811-ig. Ekkor a' köszénbányát bíró társaság gazdasági czélokra akarván azt fordíttatni, a' sirböltöt újra felhányatá. Ez

a

alkalommal az ott volt 66 koporsó között Széchényi Pálét is felnyitották; ki, mint e' kolostor növendéke, vég rendelete szerint, magát oda temetteté. A' majdnem egész épségben talált test olly közfigyelem tárgya lön, hogy Vilt József, győri megyés püspök, miután a' testet megvizsgálta, 's ő cs. k. föntségétől országunk nádorától zárpárancsot eszközölt volna ki, t. Sopron megye által a' sirböltöt bezáratta. Későbbben, miután a' testet ő maga nagy szertartással fölemelte, az Kis-Czenkre (Sopron megye) a' Széchényi grófok nemzetségi sirboltjába vitetett. Ez idő után a' vándorfi sirbolt pinczének használtaték.

A' templom; melly kívül belül egyaránt csinos, miként a' homlokzat, 's az oldalt álló ajtók feletti német felirat mutatja, 1827-ben ujítottatott-meg.

G O T T

ZU VEREHREN IST DIESE

KIRCHE WIEDER ERÖFFNET WORDEN

DEN XIX. AUGUST MDCCCXXVII.

Nevezett évben Berger János, agendorfi lelkész folyomódása 's buzgó törekvései következtében megujtattván a' templom, azóta az agendorfi plebanus, kinek egyházához tartozik, a' 288 kath. hivat számláló Vándorf, Loipersbach 's Brennbach fiók egyházakkal együtt, végzi benne az isteni szolgálatot.

A' templom felszenteltetése ünnepén Berger ur, hogy a' templomnak kis alaptőkét szerezzen, a' kíváncsi Soproniakat csak 1 f. bementi ár lefizetése után ereszté a' szent lakba. Ezen derék lelkész buzgóságának emléket következő a' sekrestye felett olvasható felirat tartja-fenn:

InsIgnI ConaMIne IoannIs Berger
 ParoChI VsVI popVLI sVI rVrsVs
 restItVta PIIsqVe sVbsIDIIs noVIter
 eXornata.

Hogy a' templom kétszer égett-le 's ugyan annyiszor épített-fel még a' szerzet idejében, annak emléket a' sanctuariumot a' hajótól elválasztó ivhajláson e' versezet tartja fenn.

Bina tulit saevae grassantis damna favillac
 Bis reparata stetit. Stat nunc reparata nitore.

Celsior est gloria
 domus hujus novae antiqua
 A. 99. z.

A' meglehetőes nagyságú istenlakban három oltár van, melyeknek képeik soproni képirók műveik. A' fő oltáron a' b. szüz képe gyenge kéznek műve. A' templom hajójában falra függesztve láthatni a' brennbergi bányász czéh zászlóját; a' fő oltárnál két felől Nádasdy 's Esterházy czimereiket.

A' kolostor egy emeletű 's nem igen nagy. A' czellák ablakai mind szabadra nyíltak. Az udvaron négy szögű kertecske állt, hova a' körösleg menő folyosóról ablakok nyíltak. Ezen kívül volt a' kolostor mellett délnek fekvő nagyobb kert is. Ez a' kolostor keleti balsarkán földszint állott étterem mellett úgy feküdt, hogy az ebédlők az asztal körül könnyen a' kertben lenni 's ebédelni képzelheték magukat, 's csakugyan egy a' nép szájában fenn maradt anekdotában azon elménczség van, mi szerint vándorfi ritkaságok közé számíttatik, hogy ott télen nyáron kertben ebédelhet a' vendég. — Más illy vándorfi ritkaság abban állt monda szerint: hogy a' bor pinczén terem, mert a' kolostor melletti hegyoldalban pinczék voltak, mellyeknek tetőiket bor-ág fődé. Jelenleg az uradalmi tisztartó lakik a' kolostorban, ki a' novitiusok muzeuma és czellákba selyem bogarak ezreit szállítá-be.

F.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Nevezetes eset az állatok történetéből. 1824-ki nyáron egy fiatal macskát 's egy fiatal borzebnőt (Dachshündin) kaptam. Mindketten egymáshoz szoktak, 's legmeghittebb barátok lettek; folyvást együtt valának, egymás mellett alvának, 's egy tából a' nélkül, hogy összevesztek volna, ettek. 1825-ki áprilisben egy üres hordóban, melly padlásomon állott, négyet kölykezett a' macska. — Kölykei közül kettőt vízbe dobattam, más kettőt pedig egy padláson volt nyoszolyába, mellyen egy kis szalma vala, vitt az anya. Hogy puhábban 's biztosabb helyen ágyazott kölykeinek, alkalmasint azt hívé az öreg: de másnap dögölve 's a' borzebnőtől csaknem széttépetve lelém mindkettőt, 's hihetőnek látszott, hogy az utóbbi féltékenységből követé-el e' kegyetlenséget, mivel az öreg macska természetesen kölykeihez hajlott inkább. Azonban istálómon, melly házamtól csak tíz lépésnyire vala, a' széna közt szintén megkölykezett egy idegen macska. Amazoknak a' borzebnő általi széttépetésük után két nappal ezek közül egyik, mintegy 14 napos, leesett az istálóról. Hogy próbát tegyek, ehhez mint viselendi magát macskám, házamba hozám, 's az említett nyoszolyára tevém azt. Várakozásom beteljesedett tökéletesen. Az öreg macska nemcsak anyailag ápolá és szoptatá azt, mint saját kölykeit, hanem hogy veszteségét is, mennyire lehet, helyrehozhasa, az istálóról még egy kölyket hozott, 's ezt is minden gyöngédséggel ápolá. Az első kölyket magáénak tarthatá, 's irántai szeretete csalatkozáson alapulhatott ugyan, de a' másodiknál, melyet maga hozott, ezt alig gondolhatni, 's hajlandósága, úgy látszik, saját elhatározásából vagy ösztönszerű szükségből származott. Az ebő is megvál-

toztatá ellenséges magaviseletét. Nyájasként mutatkozott, a' macskával a' nyoszolyán társalkodott; 's mindnyájan elválhatlan barátokként együtt éltek. De 12 — 14 nap múlva megváltozott az egész jelenet. Az ebnőt. i., melyet szintén szoptak a' fiatal macskák, ámbár kölykei nem voltak még, tejet kapott, még pedig olly mértékben, hogy mindkettőt jól laktathatá. — Olly tünemény, melynek lehetőségén én is kétkedném, ha valóságáról meg nem győztek volna szemeim. Az öreg macska elhagyá azután önkénytelen a' házat. 8 nap múlva visszatért ugyan, de annyira elsoványodva, hogy vázhoz hasonlított, 's a' házba nem hagyá magát becsalni, hanem több napig szomorúan kerülgeté azt a' nélkül, hogy a' számára kitett étkekhez nyult volna; míg ismét eltávozott, 's csak 10 hét múlva tért vissza. Ekkor ujra a' háznál lakott, de olly otthonosnak, mint az előtt, ugy látszék, nem érzé magát, 's hajdani meghittségét sem kapta vissza. Az sérté-e a' macskát, hogy ebnő táplálá kölykeit, 's ez okozá-e nemesak eltávozását, hanem azon szomorúságot is, mely vésszel fenyegeté életét, nem nyomozom; mindazáltal igen nevezetes marad az állatban történt változás. Naponként láthatóbb lett az ebnő hajlandósága a' fiatal macskákhoz. Ha ezek lejöttek p. o. a' lépcsőn, 's vissza nem mehetvén a' pitvarban szaladoztak, az ebnő nem türe, hogy két lépésnyire távozzanak egymástól; hanem, ha az megtörtént, hol egyiket, hol másikat addig tisztígtatá orrával, míg össze nem hajtá gondossága tárgyait. 'S ha idegen eb láttatá magát a' ház előtt, az első kölyket, mely jobb volt, legott nyakon fogá, padlásra vivé, 's nyomban jött a' másikért is. Semmiféle gyermek nem nyulhatott a' macskakölykekhez, ha az ebnővel magát meg nem akará maratni; büntetlenül azt csak én tehetém. — Tréfából néha fára tevék egy kölyket. Az ebnő ekkor rémitően nyöszörgött, ugatott, vonított szünet nélkül. 'S ha annyira lemászott a' macska, hogy elérheté az ebnő, mindjárt biztos helyre, a' padlásra vivé azt. Most 12 hét múlva fogy az ebnő teje; de a' kölykek iránti szeretete folyton tart. Egyébiránt e' történet helyesli azon észrevételt, hogy az állatok néha egész anyai gyöngédséggel viseltetnek más nemű kölykek iránt.

HONTHY.

Udvarias medve. A' marseille-i „Semaphore“ őszhó 6-ról következő, Digne kis városban történt, esetet közöl. — „Egy medve-vezető borzas uti társával keresztülutazván a' városon, egy fogadóba ment, 's magának inni kért, maczkóját pedig lánczánál fogva az ablak rostélyának egyik vesszejéhez köté. Legyen, hogy a' láncz nem elég gondosan volt meghurkolva; legyen, hogy maczkó csupa unalomból a' csomó feloldását próbálgatá; elég, hogy ő kelme elszabadult, 's egy nyitva talált ajtón a' ház belsejébe czammogott. Itt felballagván a' lépcsőkön egy előteremhez jutott, melynek betámasztott ajtaját reá ágaskodásával benyitá, 's a' szobában három játszó gyermekre bukkant. A' megrémült gyermekek egyeleve a' szegletekbe hátráltak; de csak hamar neki bátorodván ismét, maczkó borzas bundáját közelebb-ről kémlelgeték, üstökébe ragadtak, 's vele egész elfogultlansággal játszani kezdtek. A' medve jó kedvében levén, csendes, nyugodt maradt, 's a' kisdedekkel pompásan mulatá magát. Azonban a' szomszéd szobában mulató szülőknél különösnek tetszván a' gyermekek szokatlan zsinatja, benyitják az ajtót, 's az anya kebléből az iszonyat kiáltása szakad-ki, midőn legkisebb gyermekét maczkó talpai között pillantja-meg, a' többieket pedig annak hátán ülve. Elrémülve gyermekéhez akar rohanni: de az okosabb atya, ne-hogy gyermeke éltét veszélyeztesse, visszarántá. Azonban az anya éles kiál-

tása még is hatással volt a' medvére. Figyelni kezdett, a' gyermeket gyöngéden földre ereszté, és lánczát maga után vonva, a' szobából ki 's a' lépcsőn dörögve leczammogott. A' szülők még csak ekkor kezdtek szabadon lélekezni."

KÜLÖNFÉLE.

A' j o b b i d ő.

Olly szívesen álmodunk 's beszélünk egy jobb időről, melly vagy elmúlt, vagy pedig jövend, gyászoltatik vagy vágygyal váratik. A' fiatalság örömet átadja magát a' jobb jövendő, a' vénnek pedig a' jobb elmúlt idő álmainak. Így fekszik a' jelen két álmország között. De az álomábránd és szép valóság között a' különbség olly nagy, mint álló 's futó csillag között; a' jelennek boldogai hasonlóak a' virányokhoz, mellyek a' regg fényénél legfrisebben tenyészve tűnnek-fel, nemes szerencsétlenek pedig a' csillagokhoz, mellyek az égben legtisztábban fénylenek.

De vannak emberek, kik tulajdon tetszést találnak abban, ha a' jelen fölött panaszkozhatnak, mindig elégedetlenek önmagukkal, kortársaikkal, 's a' korral. A' pénz ritka; a' kereskedés megakad; az adósok nem fizetnek; az új találmányok mit sem érnek; az új divatoknak nincs hossza vége 's a' t. — Vég nélküli panaszok! Legceskélyebb valami sem megy kívánságuk szerint. Ha rossz idő áll-be valamelly mulatságot háborító; ha rövid ideig tart a' bál; ha az erszényben, mivel föle nagyon sokat követelt ez, aszkórsághoz hajlam mutatkozik; ha a' gyomor rossz kedvű, mert sok dologgal terhelte meg; ha a' háladatlan közönség nem akarja tüstént valamelly terménynek illető becsét megismerni; ha a' szerelem akadályokra talál; ha egy kedvencz-cb elvesz 's a' t. — rossz akkor a' világ, 's hallatik a' rossz idő feletti panasz, és a' sohaj: „Régenten jobb volt“ — vagy — „jövend még egy jobb idő.“ — Ezek nem kívánnak kevesebbet, mint hogy minden kívánságuk szerint menjen; nem csak mindent elérni akarnak, hanem egyszersmind hirtelen 's könnyen; kinézésül tizszer is akarnának felmászni a' virányhalomra a' nélkül, hogy egyetlen egyszer is le kellene jönni; keresnek valamit, mit kezökben tartnak, — a' megelégedést; — vagy is az elveszettnek hitt gyertyát az elveszettnek hitt lámpával keresik.

Nincs ugyan minden úgy, mint lenni kellene. Sok sokkal jobban lehetne, mint van. Gyakran kiszárad holmi, 's a' legédesebb megszavanyodik. Sok megváltozik, minek változhatóságát lehetlennék tartók. — De mivel Mathuzaleem 900 éves volt; panaszkodjunk-e élünk rövideége miatt, 's mivel azon kornak kilenczed részét sem érzük-el? — Az ifjú panaszodik, hogy a' nap forrósága kiállhatlan; az öreg nem találja most olly forróknak a' nap sugarait, mint az előtt. A' jó nap pedig még mindig ugyan egy, de az ifjú 's öreg nem ugyan egy.

A' vén kor minden újításnak ellensége. Ő azon szokásokat 's divatokat akarja, mellyek az elmúlt jobb időkben voltak; de nem gondolja-meg panaszai mellett, hogy azon szokások 's divatok csak azért jelentek-meg olly csudaszépségüknek előtte, mivel az ifjúkori phantasia azokat megszépíté, 's vagy az újság ingere, vagy a' szokás hatalmas köleszőnt azoknak tulajdon varázst. A' nagy kornak bizonyos tulajdonságai éppen semmi megilletést nem viselnek-el, hasonlóak a' korhadt székekhez, mellyeket ha az ember régi helyökből kimozdít, összeomlanak.

Ant. Págel ad Natur. delin.

Feketevári sculp.

VANDORF
(Sopron vármegyében.)

1839. 102-dik Régió mellé.

Az öreg így panaszkodik: „fiatal koromban más képp volt! akkor éltek még a' nagy férfiak, ez 's azon szép leányok.“

Ők meghaltak, tagadhatlan! De helyökbe születtek mások, 's minden esetre jobb egy eleven veréb, mint egy holt sas. — „Sokkal vigabban élünk!“ — (Természetesen! Mivel vigabb az ifjú, vigabban is él az öregnél.) — „Az évszázakok hajdan jobbak voltak! (az az: jobban éldeltük) az emberek jobbak voltak.“ (Ez annyit tesz: ők jobbaknak látszottak nekünk; mivel kevésbbé ismertük őket, 's általán mindent könnyebben vettünk.)

Ellenben a' fiatalság önmagát 's legközelebbi körületét legtökélyesnek tartja. Kortársaik fölülmulják az elmúlt időt; életmódjok a legjobb, 's legcélrányosabb. Egyedül neki van valódi életprivilegiuma; neki van csak monopoliuma mindenben, mi szép és jó, igaz 's jogszerű. 'S ha hibázik még valami tökéletes megelégedésükhöz, a' jobb jövőre appellálnak, mi a' legkább álmodat is teljesítendi.

'S így nélkülöz az ember — ifjú vagy vén — a' jelenben mindig valamit, 's jobb időket gondol. Az öreg a' multban keresi vigaszát; az ifjú az álmodott jövőben reményli tökéletes boldogságát. De az asszonyi nem ebben kivételt tesz; ő viránya a' jelennek, 's nem aggódva a' multon vagy jövőn, nagyobb részt a' jelennek él. CSEBBI.

Váratlan szerencse. Bizonyos Irlandi Parisba érkezven a' hétel de Suède-nél szállott-meg, 's azonnal mosónőt hivatott, kinek elébe nagy csomó szennyest hányt a' szoba közepére. Fél óra mulva visszamegy a' mosónő, és egy csomó papiroskát nyújt-át a' gazdag Irlandinak, mellyben néhány darab bankjegy volt takargatva, mit az Irlandi a szennyes közé hullatott. A' mosónő semmi ajándékot el nem fogadva távozott. Néhány nap előtt Paris egyik templomában egy nász-pár lépett oltárhoz tömérdek nép jelenlétében. A' vőlegény viseletéből azonnal látni lehet, hogy idegen, 's a' menyasszonyéból, hogy nem egy rangú a' vőlegénynyel: de mindkettőnek pillantatai szerelemfűzte egyességet árultak-el. A' menyasszony a' — mosónő, 's a' vőlegény az Irlandi volt, ki sorsát 's vagyonát a' becsületes hölgygyel megosztá. Azt is beszél, hogy a' menyasszony igen szép hölgy.

Mellyik jobb? A' spanyol törvénykönyv értelme szerint spanyol nemest nem szabad holtiglan fogságra ítélni. Mit tesznek a' bírák? Egy nemest, ki gyilkolás bűnében marasztaltatott, 100 év 's 1 napi gályarabságra ítélték.

Vége felé közeledvén folyó esztendőnk, tisztelettel kérjük e' lapok mind pestbudai mind vidéki t. cz. pártfogóit, kik azokat jövő félvre is ohajtják járattatni, hogy azok iránti rendelkezéseiket (kivált a' Pesttől távolabb lakók) még e' hónap vége előtt megtenni méltóztassanak akár a' cs. k. postahivatalokon, akár itt Pesten a' szerkezői hivatalban, nehogy későn érkezvén-be a' rendelmények, a' jövő fél évi első lapokra időn túl várakozni kénytes-senek, mi elkerülhetlen, ha a' megrendelés csak e' hónap utolsó vagy a' jövőnek első napjaiban tétetik.

Szerkezi Matray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 86-dik sz. a.

Nyomtatja Trattner-Károlyi, uri utsalja 612.